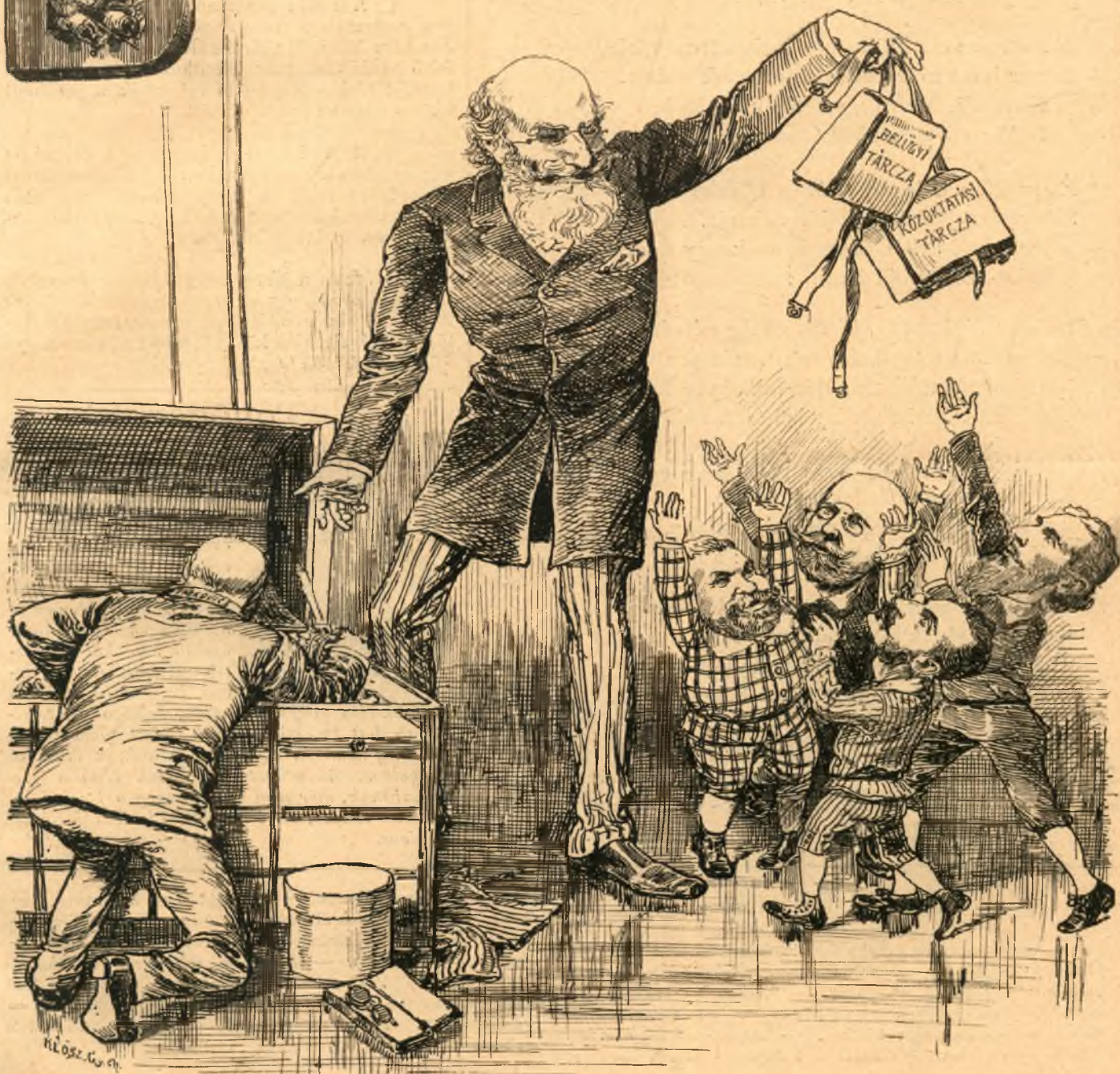

BORSSZEM JANKÓ

VÁSÁRFIA.

Jó fiuk kara. Hozni hozott!... jaj, de kinek adja?

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Hymen contra Mars.

FEGYVERBEN pihegnek s reszketnek a népek;
A királyi sarjak házasságra lépnek.

Hymen, az utolsó buzgó béke-követ,
Megmozdit *Mars* ellen valamennyi követ.

Bismarck már kifáradt s rezignálva várja,
Mikor bont már békét az oroszok czárja.

Követek, futárok, attachék elülnek,
Hiába susogtak békét annyi fülnek.

És maga a császár, *Zollern* büszke sarja,
Sikertelen járván, a fejét vakarja.

Peterhoji utból nincs is csak egy haszna,
Most már tudja bizton: verekszünk tavaszra.

De egy diplomáta, ki ült eddig némán,
Keres most megoldást sok nehéz problémán.

Udvartól udvarhoz lótfut egyre folyvást,
S biztat itt is, ott is: »Értsük már meg egymást!«

Dertült szavu, nyájas, sima, erős *Hymen*
Közvetit a béke érdekébe' híven.

Szíveket füz össze rózsás köteléke,
Kellemes dalának refrainje: a béke.

Elválik tavaszra: meghatón dalolt-e?
Közvetítésének nagy sikere volt-e?
Fejedelmi szívek örök frigykötése
Katonás népek közt szent békekötés-e?

Elválik: valóban győzött-e a kellem
A szilaj, hatalmas, vérszomjas *Mars* ellen?
Tudjuk azt, ha egy lesz a nő- és a himnem
Nem akadály többé semmiben se *hymen*.

Apró hírek.

— **Madame Adam.** Az orléansi szűznek szerepét — eljátszani, a harczterét kereséd; — de kár volt elfeledned asszonyom: — *e korban* erre már későn vagyom.

□ **A Dunán** rendezendő »*Jó sziv*«-ünnep nemzetközi tutajverseny is lesz, melyre Jandura Miso, Mudlicska Jano és Magura Juro felső hazánkfiak már jelentkeztek is a részvételre. Érdekes küzdelem ígérkezik a jutalmul kitűzött bödön lipői turóért.

+ **Nem régiben** hallottuk nyiltterezni az *uzsorásokat*, kiáltványozni az *antisémiket*. Most förmedvényeznek az *antiquáriusok*. Még csak az ártatlanul üldözött macskákön és filokszérákon van a nyilatkozás sora.

+ **Arra a hirre**, hogy a bolgár kormány az ottani rendőrség szervezésére és vezetésére *M. Á. m. kir.* rendőrt hívta meg, helybeli betörő polgártársaink közt kiadatott a jelszó hogy: »fel Bulgáriába!«

Tönődés

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *O Bauer miniszter oreság kiadto ed rendelet, hojd oz oz ünkinetes, omi nem todja jül németöl, oz nem leheti rezerve tiszt. Saptak erre rá nadj lármentot az ójságok és ponosz-kodták mogokat oz igozságtolonság ellen. Forcsa, hojd edjik se nem ponosz-kodta mogát oz ellen, hojd o gimnaseomban hat hosszú esztendü olott nem tonolják meg németöl. Epen ódj sínálnak mint oz elfogolt szölök o losto tonolóvol. Nem o jereket szidnak, mer nem tonolja meg o leczkét — honem o tonárt, o mi ü túlük o kedves jermeket szekíroz.*

YCLOPEDIA.

Javasasszony = özvegy földbirtokosné. — *Pörköltés* = jó eledel. — *Vágány* = nyakleves. — *Feszület* = magyar nadrag. — *Előljáró* = gúnár. — *Főnök* = szakács. — *Ferbli* = vizibetegség. — *Nyelvész* = gégesorvadás. — *Bojtár* = paszományos kirakat. — *Elemér* = vegyész. — *Ebadta* = diploma. — *Feltétel* = kalap. — *Gazda* = bür-

tön. — *Gyurka* = csusza. — *Harapójogó* = kutyapezcér. — *Szóda* = nyilván. telefon-állomás. — *Szemét* = kukoricza. — *Hámlék* = hurok az istrágon. — *Tarrok* = kopott kabát. — *Tepertő* = zuzó gép. — *Bogár* = sok görcs. — *Megálló hely* = 00. — *Husángol* = beafsteak. — *Napszám* = lásd a mai dátumot. — *Parókia* = fodrász kirakat. — *Járásbíró* = hegymászó. — *Táltos* = ételhordó pinczér. — *Levélhordó* = szél.

Az elnök-pénzügyminiszter

és az ő államtitkára

örvend az ár emelkedésének.

Talány.

Fölszerelik, leszerelik,
Megindítják, visszahíják;
Megtősztozzák, énekelik —
S dicséretét vissza szíjják.

Hasít vizet, költhet tüzet,
Háborura készítették;
Két országot összetűzet —
S mégis békebiztosíték.

Tova úszva, partra húzva,
Föl nem fogja soha senki,
Fejét bárhogy töri-zúzza:
Mért kötött, vagy miért ment ki?

Elindulva, dülva-fülva
Békebontás hírért elli,
Hazatérve csendben újra,
Megint fuccs a *casus belli*.

Manővríroz, vagy lazsíroz?
Hova vag a dolog éle?
Kit ijeszt meg, kit zseníroz?
Mi manót akarnak véle?....

Nem világos — s általános
Világszerte már az óhaj:
Vigyen ördög, ó talányos
Francia, olasz hajóraj!

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása
Ngysgs Vöröshegy Dávid urhoz Osztdöben.

Pa Gecsér 1888. iki szept ember 2-ánn.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól Tévm!
A tengeri gyűrűből
szerentséssen ki eszkábáll-
vann Ngod, méltánn mártog-
gathattya most bele az
ezen bú-veszélles körnek
en vetette hállózatában
gabalyodott uri tagjaitabba
a másik tengeri hullám
gyűrűbe, a mejben az für-
dőző uszhatik ugyan, de el
nem uszik — igen is! —

meg feleleöleg: a Nemesi Birtok tengeri Szürettye
is tengernyi vala, seött az árai is tenger szerűen hullá-
moznak fel s alá — de mégis oj beövséges belölle az
Haszon, hogy Ngod akár Décz emberig terjeszthetné ki
soós hab fürdelyét mint a halydani Veénus, az hirhedett
csámpás Vulkohn felesége, aki a görög biblia eleö adása
szerént az úly hold szarvalyit rakgatá férje félyére, ami-
ről Ngodnak fényben ragyogó teli hold Kaponyája nem
panaszkozhat — igen is! —

bátor egyebekről foj most beszédem — közölvénn,
miszerént a szalmás gabonák be vagynak hordva és
el is tsépelve — az úly friss Szalmából már a Nemessi
Szalma Zsákok ki tapaczérozódhatnak, a mellyekeni kel-
lemetes hempergést árpü Ngs Urffü másod Magával joöl
ki próbálvánn, szinténn alyánlólag terjeszthet fel az apai
palotábani használás szem Pontjából —

ugy tapasztaltatódvánn Ngod által, hogy a forgó-
ban mindig szebb a termés mint a tábla közepében —
ojkép dirigállom a gazdaságot, hogy a forgó a tábla
közepén létezzék — erre még edgy Mezeö Gazda sem
tért rá, s tisztára salyát enntanulmányos tanálmányom,
mijenről hóhenhámban a direktor még ceres neve nap-
lyán sem álmadoz — igen is —

különös, hogy ezen alázatos jelentésemben fojton a
pogány vallás tannak isten asszonyaival veszködöm —
nyilvánn a mythologyia fojtán, mejbe jelenleg Mokány
Bertalan ur az ö külön szeméji Thejoriája szerént ártog-
gattya bele a mi Árpü Urffünykat — amiről áttérvénn
a Tehenekre erőssen szándokolt határozatom, hogy ezen
túl csak emen Tháliakat fogok istápolni — mert a Tehénn
világban ez az Arisztokrata faly: czimeres, tarka, jól
evö ivö és jobban ért az német szóbul, amit én nem bir-
ván tellyesen, némi nemü itt el szóródott héberi szölla-
mokkal vegyitek, mely nyelvi elegy takarmányt béfo-
gadgyák — igen is —

Valamennyi Baromffü nyályaink szinte lehegnek
már elejében azon kitüntettetésnek, hogy a tengeri feredö
okozta betonérozás által jobbá vált nemessi Gyomorba
tehessenek kély utazást —

mej Alkalmat arra nézvest használlok fel, hogy
a düllö uton bé köszöntött rundrájze bilétás Izraélita
Úly évi fordulóhoz alázatos méj szerentsét kívánjak,
tetézvénn ezt amazon ohalytással, hogy Ngdéknek arra
erányult uri imácságát, mely Szerént az úly Esztendöben
ne Osztdöben de Jeruzsálemben lehessenek, a kegyes
Uristen meghallgatni ne terheltesse, persze nem retur
bilétás úly módi ki rándulati ekspedicióval, de epedeö
kérelmeik szerént örökre — igenis Ammen!... szent
czélatokra mellékelvén 6 db. hullott kos szarut is az ün-
nepi trombita harsogásra — hogy bizonyécson a jó *sófár*
a jó *sáfár* mellett — igen is!

mejjek utánn öröklök

Kegyes Jóltevömnek

Nagyságos Uramnak

hóduló tisztelettel

tanulmányos hiv szolgája

TOJÁSS DÁNIEL m. p.
oklev. gádzász.

U. i. béjelentem aztat is, hogy Csülök Bálint béres
gazda szépen biztató nevendék Lyányát Boriskát a falu
kántorjához küldöm a Klavérozás mesterségének el tanu-
lása s malydan gyakorlása végett — amiböl láthattya
Ngod igyequésemet, mejjel a nép nevellés ügyét támoga-
tom, hogy Ngod fel Ölelhesse — igen is.

T. D.

Egy pillantás a reklám műhelyébe.

1. Leleplezett okirat.

Szerződés.

Mely egy részről a *Magyar Sajtó*, más részről *Zichy Jenő* gr. között következő feltételek alatt kötött meg:

1-ször. A *Magyar Sajtó* kötelezi magát, hogy *Zichy Jenő* gróftól eredő és ő róla szóló minden hirt közöl, fenntartván magának azon jogát, hogy azt sajtó czéljainak megfelelően kiczifrázhasssa.

2-szor. *Zichy Jenő* gr. kötelezi magát, hogy mindennap életjelt ad magáról és a legparányibb aprólékoságot rögtön megsürgönyzi.

3-szor. Ha semmi nevezetes nem fordulna elő, *Zichy Jenő* tartozik népnövepeket rendezni, Bulgáriában a fejedelmválasztásban agitálni, népgyűléseket összehívni, átutazó fejedelmeket fogadni, zászlószenteléseken megjelenni, iparos kiállítást létesíteni, munkás értekezleteken szónokolni stb. stb. és minderről a *Magyar Sajtó*t saját költségén értesíteni.

4-szer. Ha *Zichy Jenő* csak egy napra is elmulasztaná, hogy ezen kötelezettségének eleget tegyen, a *Magyar Sajtó* ezen naptól fogva *Zichy Jenő* nevét soha többé föl nem említi.

Minek hitelül stb.

Előttünk:	MAGYAR SAJTÓ
MAGYAR PUBLICUS.	GR. ZICHY JENŐ
	mint szerződő felek.

2. Mutatvány

a szerződő felek összeműködéséről.

Kajászó Szt-Péter (augusztus 10, reggel 8 óra.)

Népgyűlést tartok.

Zichy.

Magyar Sajtó aug. 11-iki száma.

Kajászó Szt-Péter (a *Magyar Sajtó* ered. sürgönye.) Tegnap tartották meg helységünkben a közönség óriási részvétele mellett a *Zichy Jenő* gr. által egybehívott népgyűlést. A nap hőse, *Zichy Jenő* gr., a reggeli vonattal érkezett meg. A vasutnál bandérium fogadta és az ezrekre menő néptömeg eget rengető éljenzése között vonult a szízes menet a városba. A piacon *Zichy Jenő* a számára készült emelvényre lépett és a közönség feszült figyelmé között elmondta egyikét azon lelkes beszédeknek, a milyeneket eddig csak *Zichy Jenő* gróftól szoktunk hallani. Beszédének tárgya az volt, hogy a Zanzibárral kötött kereskedelmi szerződés folytán milyen irányban kell a magyar iparnak indulnia. A beszédet viharos éljenzés követte. Délben a vendégek tiszteletére 600 terítékű ebéd volt a helybeli olvasó körben, melyen városunk színe-java megjelent. *Zichy Jenő* mondta az első pohárköszöntőt, élteve a hazát és a magyar ipart. — Az egész város ünnepi díszben van. Estére fáklvás menetet terveznek *Zichy Jenő*nek.

És így tovább minden nap.

3. Ellesett monolog.

Zichy (nagy lépéssel föl s alá jár.) Ma nem tettem semmit. A *Magyar Sajtó* él jogaival és érvényesíti a szerződés 4-ik pontját. Oh ez a 4-dik pont!.. életemnek sötét pontja! Mi lesz belőlem, ha nevem kimarad a *Magyar Sajtó*ból? Az én hirnevem nem hangzik végig többé annyiszor éltetett hazám térein, nem ragyog többé elém a hírlapok betűerdejéből. Nem beszélnek rólam, elfelednek. Nem! Nem!!... Hah, ez jó lesz! Igenis! (Jancsi kocsisát kihívja az istállóból.) Tudod-e János, mit csináltam most? En téged most *kihivtalak!* Erre meg is esküdhetsz, ha rá kerül a dolog, hogy én téged ma *kihivtalak*. Most pedig szaladj és add fel ezt a sürgönyt:

A *Magyar Sajtó*nak itt is ott is.

Jánost ma *kihivtam*.

Zichy.

4. Hühóhir vadászat.

A *Magyar Sajtó* legújabb hire. Városszerte el van terjedve, hogy *Zichy Jenő* gróf kihivta egyik legjobb barátját, közéletünk egyik legkiválóbb alakját. A párbaj ma ment végbe. A részletek nem ismeretesek, valamint az sem tudódik, meg van-e valaki sebesülve. Csak annyi bizonyos, hogy kiküldött sajtó külön tudósítónk *Zichy Jenő*t nem találta palotájában. — Feszült izgalommal várjuk a párbaj részleteit.

Sürgöny.

Simontornya aug. 3-án.

Félreértés. Semmi párbaj. Nevemet kitenni.

Zichy.

Magyar Sajtó aug. 14.

Tegnapi hírünket maga *Zichy Jenő* gr. demantálja, de a mi nézetünk szerint azt csak azért teszi, hogy neve az ujságokban meg ne hurezoltassék. Részünkről mindent elkövetünk, hogy olvasóink a valódi tényállásról minél előbb értesüljenek.

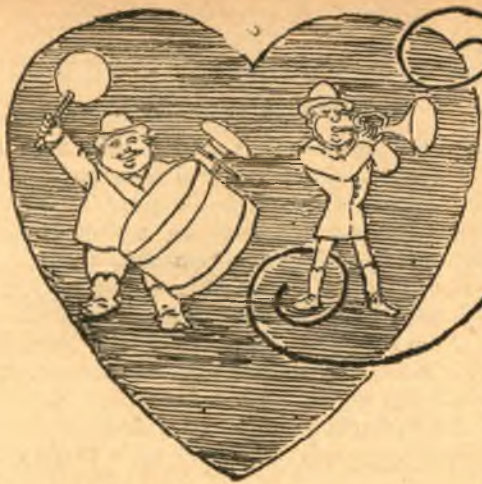

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Magyarországon oly nagy jelentőségű és tulnyomó a baromfi-tenyésztés, hogy minden lélekre két tojás csik. (KO₅S.)

— A kivilágított bárkák a halaknak csalétekül szolgálnak. (KO₅S.)

— Ellmann János sajtó keresztelési módja szerint keresztelte juhait. (KO₅S.)

Jó Szív.

ÓRIÁSI NÉPÜNNEP A PUNÁN!

*Harsogjad kürt, üssed dob:
A jó szívnél nincsen jobb!*

Nézőhelyek: A város bármely pontján található. Különösen ajánlhatók a lámpás-oszlopok, fűk, padlás-ablakok és szelelő lyukak.

A hölgyek részére legzélszerűbbnek mutatkoznak a közuti vaspályának Ujpestre és Kőbányára közlekedő kocsijainak imperiáljai, azzal a megjegyzéssel, hogy ez alkalommal a gyümölcsös kosarak vagy a megvásárolt ludak és egyéb apró jószágok vitele csak is a rendező bizottság elnökének beleegyezésével engedték meg.

3. A helyi érdekű csavargözösök díszmenete a már megszokott irányban; Mannheimi festő felmutatja »A jövő ipara« című, Zichy Jenő grófot és két pár csizmafejelést ábrázoló allegorikus festményét, mialatt a közönség a „Fischerin du kleine“ kezdetű dalt énekli.

4. A tömeg hullámozása; ugyanakkor a fiakkerek karambolja az omnibuszokkal.

5. A „Zichy Jenő veterán egyesület“ bandája üdv-riadót játszik; a „Csiriz“ egyesület zászlajának ünnepies fölszentelése. Zászlóapa: Zichy Jenő. A lánczhid egyik oszlopán feltűnik Atzél Béla báró görögtűz fényével megvilágított alakja, ki a közönség harsány éljenzése közt Budapestet világvárossá avatja.

6. A halászok és molnárok versenye. A halászok neki mennek a molnároknak. Az evező lapátok megkezdik működésüket. Távolból hallatszik a mentő kocsik dübörgése és a mentők vészjelzése.

7. A „jó szív“ nemtője: Reklám Ilus a „Csutak“ nevű helyi csavargözösről előre megfontolt szándékkal leugrik, de ebben a pillanatban elfogja őt a »Jó szív«

Részletes program.

1. Kilátás a Corsóról a szent-Gellért hegyre.
2. Kilátás a szent-Gellért hegyről a Corsóra.

nemtöje, ki *Ilus* mozdulatait élénk figyelemmel kísérte csolnakából.

8. **Zár** világítás: rendezik a fővárosi éjjeli betörők.

9. Nagy takarodó rendőri kíséret mellett, a népesebb utcákon és tereken a rendőrség, felhasználva a kínálkozó alkalmat, razziát tart.

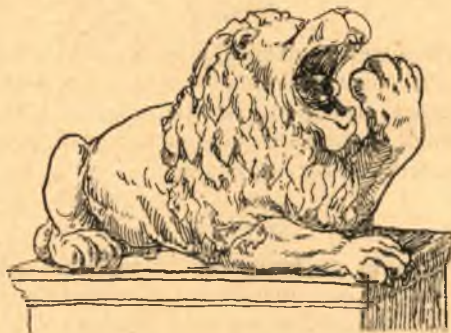
Belépti árak: egyezés szerint.

Felkérletnek a dunaparti házak tulajdonosai, hogy ablakaikba legalább egy szál gyertyát tegyenek, mert a

gázlámpások világítása nem elégséges egy »Velencei éjszakához.«

A lánczhide oroszlán kritikája :

Üdvzengemény.

Au-miau !
Derr Himmel ist schon widerrum blau !
Hiszen ámott
Kirrály utczán feltámadott
Unserr Schatz,
Az igázi feschi katz —
Auferrstanden lustig san' merr —
Nincs márr blau katzenjammerr !

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Szép asszony pöre.

— A belgrádi Consistoriumhoz. —

Édes Uraim!

Önök nagyon fanyaron itélik meg azt a kis affairet, mely az idén már harmadszor zavarja nyári nyugal-mamat. Ma foi! Önök erősek. Ha azt hiszik, hogy a szerb trón királynője csak olyan feleség, mint akár-melyik polgári Miléna vagy Zorka, engedjék meg, hogy őszintén sajnáljam önöket.

Hiszen a válás ellen elvben nincs kifogásom. Olyan dolog ez, mely egy előkelő hölgy életpályájához tartozik. Ezt jól tudja az Úristen, kit bíról — minden illetékes-ségi kifogásról lemondva — ezennel elfogadok. Azonban reményelem, a férjem (bigre!) lovagiassága nem kívánja tőlem, hogy panaszát szó nélkül hagyjam. Házi életünkben ez sohasem volt szokás.

Felelek hát!!!!

Először: Igaz, hogy rosztat mondottam Ö Felsőgéről. Miért ne? És mi jögon kéri ezt számon önök, kik Vele együtt nemcsak *mondanak*, de *tesznek* is gonosz-tat. Önök hiába öregek: még sem jobbak a Deákné vásznánál! És ha igen: mit ért egy szörös vad férfiú az izgatott női kebel szende rebegéséhez!?!? És ha ért is: nem vagyok én királynő, a kinek ha a civillista egyebet nem is tesz lehetővé — *beszél*ni csak szabad!?

Másodszer: Azt mondja a vád, hogy egyet értetem férjem ellenségeivel. Nem látom, hogy ez hiba volna. Les amis de nos amis sont nos ennemis, — ezt mondja a szentesített példaszó; de nem mondja az ellen-kezőt: hogy ugyanis barátaink ellenségei a mi barátaink

is. Meg tudják-é ezt czáfolni? Önök furcsák! Nem akar-ják, hogy szeressük házi barátainkat, és most az ellen is van kifogásuk, ha szeretjük házi ellenségeinket! Kit szeressünk hát?!!!

Harmadszor: Azt hozzák föl ellenem, hogy pártol-tam a király lemondását. Ez már mégis sok; bár min-den szándékát így pártolhattam volna! Hát nem ezer-szer hallottam felséges férjem szájából, hogy egy jó tarokk-partie többet ér tiz minisztertanácsnál és hogy művelt embernek nem a hadi zaj való, hanem a barátságos *csöndes*? Mi bűn az, hogy előmozdítottam férjem nemes hajlamait, melyekből az országnak — óh hazám! — nagyobb haszna volt, mint például a bol-gár háboruból. Hogy ez nem feleséghez illő magavise-let? De hisz én nem is annyira feleség voltam, mint — jegyezzék meg jól! — királyné; ennél is több: királynő; ennél is több: asszony!

Negyedszer: Önök még a vérem mérsékletét is kutatják. Tudják meg hát, hogy egy királynő pulzusát nem tapogathatja meg minden paraszt felcser. De ha igaz volna is, hogy férjem uram pulzusa 70-et üt, az enyém pedig 50-et, ebből nem az következik, hogy »divorçons« — hanem az, hogy Ö Felsőge vegyen be antipyrin. A pári-zi asszonyok egyhangú véleménye szerint hasznosabb is, olcsóbb is ez a válópör, mint a válópör.

Éa

a királyné.

U. i. A jövő héten Bukarestbe megyek s megállok Budapesten. Ott tanácsot kérek *dr. Cajus Julius Kováts* híres kanonistától, ki asszonyi bajokban szaktekintély. Legyenek szivesek itéletökkel várni, mig e nagy férfiú megerősíti periratomat.

N.

királynő.

A párbaj.

— Reklám-ujdonságok iparügy-pangáskor. —

Szept. 1.

(Szenzációs párviadal) hire terjedt el ma villámgyorsan a fővárosban. Arisztokracziánk két kitűnő tagja állt egymással szemközt. Nevük még titok, csak anyyi bizonyos, hogy az egyik a golyótól szíven találva »Éljen a haza!« kiáltással összerogyott.

Szept. 2.

(Megrendítő párbajhír) járja be tegnap óta fővárosunkat, melyet már tegnap röviden közöltünk is olvasóinkkal. Ma a közlöttökhöz még hozzátehetjük, hogy a mérközött kitűnő mágnások közül az egyik, ki halálosan megsebesülve »éljen a haza!« kiáltással rogyott össze, pár nap előtt tényleg elutazott — nem tudni hová. Ugyanezt cselekedte a másik is. A szerencsétlen áldozat az ipar előmozdítását célzó szónoklatok révén ismeretes gróf Z — chy J — nő. Többet ez ideig nem sikerült megtudnunk.

Szept. 3.

(Gróf Zichy Jenő véres párbaja), melyről már tegnap és tegnapelőtt is adtunk tudósítást, mindinkább közbeszéd tárgyát képezi a *Hangliban* s az ezzel határos fővárosban. Most már ismeretes győzelmes ellenfelének neve is, ki, mint jólértesülten már jeleztük, szintén az arisztokrácia egyik kitűnősége, — névszerint *Waldapfel Jakab* gróf, bürzeügynök. Az összekocczanás oka szóváltás, mely a fölött folyt, melyikük kente föl *Coburg Ferdinándot* bolgár fejedelemmé. Növeli az aggodalmakat, hogy a sulyosan megsebesült ipargrófot tegnap Pécsre várták az iparműtárlatra, hogy ez alkalomból a hazára néhány éljent mondva, előmozdítsa a magyar ipart, — de oda meg nem érkezett. Ebből bizonyos, hogy a nemes ipargróf vett sebében már ki is szenvedett. Ó, ha még egy szikrája lett volna benne az életnek, megjelent vala Pécssett, hogy elmondja: »éljen a haza!«

Szept. 4.

(Zichy Jenő gróf és Waldapfel Jakab gróf) szomorú végű párbajáról még a következőket jelenthetjük teljesen hiteles forrásból. Az ipargróf segédei *Hunyady László* gróf balkáni trónkövetelő és *Milán* szerb király voltak, *Waldapfel Jakab* grófé *Koburg Ferdinánd* bolgár fejedelem és *Klement*, szófiai metropolita. *Waldapfel* gróf golyója az ipargrófba a 17-ik és 20-ik borda között hatolt be s két méternyire jött ki az agy felett. S jóllehet nemes részeket nem sértett, mégis föltétlen halállal járt. *Zichy Jenő* gróf fehérmegyei kastélyában fekszik kiterítve s kivánsága szerint a pompe funèbrehez szükséges összes diszitmények és eszközök magyar iparosok művei. Különösen szép látványt nyújt a fehér posztóval bevont ravatal, melyen piros és zöld betűkkel van kihimezve a nemes ipargróf devise-je: »éljen a haza!«

Szept. 5.

(A párbajban elesett gróf Zichy Jenő) gyászos elhunytá felett a közrészvét mind imponásabban nyilvánul. A temetési előkészületek folynak. A gyászos szónoklat megtartására világi részről *Gelléri Mór* és *Ruczaháti Tarja* *Illés* már előjegyeztették magukat. Egyik ipari, másik éljenahazai szempontból fogja a korán elhunyt nagyot méltatni. A fővárosban és vidékén sűrűn lengenek a gyászlobogók.

Szept. 6.

(Gróf Zichy Jenő szomorú halála,) mely párbajban kapott sebe következtében ragadta el iparügyünk kitűnő lovagját, még mindig uralkodik a kedélyek fölött. Az összes iparügyi ankétok és bankétok részvevői testületileg fognak kivonulni a gyászos szertartásra. A jászbagaméri csizmadia ifjuság iparosegylete, melynek a boldogult disztagja volt, koszorút küldött. A ruczaháti honi kulacskészítő iparos-szövetkezet elhatározta, hogy a temetésen képviselteti magát. A gyász országos.

Szept. 7.

(A Zichy Jenő gróf és Waldapfel Jakab gróf közti párbaj áldozatától) ma a következő sürgönyt vettük:

»Távirat. Egy hét a közrészvéteből és érdeklődésből nekem éppen elég. Párbajom hírét dementálják! Pécssett azért nem jelentem meg, mert a csinos ifju színésznő, kivel a vasuton találkoztam, tovább utazott s én sem szállhattam ki, mert még odáig nem győződhettem meg róla, vajjon tényleg magyar iparmű-e a kék selyem harisnyója, vagy sem. Waldapfel gróffal nem löttem. Kutyabajom! Élek és — éljen a haza!

Zichy Jenő gróf.«

Szinköri premiére.

A publikum kegyesen kritizált;
(A premiére-rel szokta ezt kivált.)
Tartózkodón vevé a darabot —
(Nem látta még a másnapi lapot.)

Másnap szép kritikát közlött a lap,
(A publikum megérté: jó darab.)
És így a nézők hangos tapsinál
Trónra jutott a „Pipacsósz király“.

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur

hazaffyas pohárköszöntései.

Ééljeen, ééljeen... Éjjeeen!! Éljeen....

éljen... éljeeeen... éljeeeen... éljennnn... éljeeeennnn...
(Nem kell Tarjagoss!... Mit akar ez a vén szátyár?...
Abczug neki!... halljuk Kuczorgó Ádámot!!)

Tarjagoss (hm..... ehch..... chps.....) Tisztelt honfitársaim! (Elán!.....) A ruczahát..... (Le velee!.....) A ruczahát-kisbütykös-cziberei harmadrendű szárnyvasutnak a j jelen fennsleges perczenetben tartjuk fényes megnyitási innepéllét. Bátor a hellbéli intelligenciának a hazaffias érdemeket kutyába sem-vevő vastag hálátalansága engem a legsérelmetesebb mellőzés éjjeli homállának vaksötét háttérébe szeretne helyezni és szeretné mind ama, napnál fényesebben ragyogó érdemeimet sárga irigysége záptojásainak bűzhödtt rántottájával bekeverni, amell érdemeket én a j jelen bár harmadrendű, de jelentőségében világgraszólló — vállalat létrejvetelésében kifejtettem: — én hazaffias kötelmemnek tartom a kajánság orkánhangját túlűvölteni és a drága hazánk fővárassából érkező vendégeinket elsőnek idvezelni és im ezennel bánatos, de vendégszerető kebelemre ölelni. (Csiba, vén svihák!)

Igennn!

Én voltam az, a ki a közelmult márczius tizenötödikén az első pohárt üritettem a dücső eszme megvalósulása érdekében! (Az utósót is, Illés!)

Én voltam az, a ki a hellbéli érdekelttségnek a vasut létrejveteléséhez való pénzbeli hozzájárulását ke-

zelléseem alá vettem... (Hun a píz, Illés?... Be kő számónyi!...)

... mely öszvegekkel igenis a salját lelkiesméretem és a haza ítélőszéke előtt bé fogandok számolandani, nem pedig a felügyelő bizottságnak kettős könyvvitelű érdekbajhászata előtt... (Abczug!... Gyalázat!... Elhazafiaskodta a pízünket, le vele!)

... és mmitán látnoki füleimmel hallani vélem honfitársaimnak hazaffias lelkesedésétől áthatott örömrivallgását — a nép szava Isten szava lévén — ezen eget ostromló üdvriadalt felmentvénynek kválifikálom és ama nyomorult — ez innepéles hangulathoz amúgy sem illő pénzkérdés ügyét ezennel végleg befejezetnek jelentem ki és... (Nem úgy verik a cigányt, Illés... majd a vizsgálobíró!...)

... a ruczahát-kisbütykös-cziberei harmadrendű szárnyvasutat — budapesti testvéreinket a mai bankvételre meginvitálván — ezennel áltadom a világforgalomalomnak!!

(— Jóska te, ha akadna még abbul az ujmódi trafikszüzből!)

Reklám oszlopok.

Legujabb fővárosi diszdarabok.

Janó keserve.

— Az új szeszadó életbe léptetése alkalmatlanságából. —

Ha lekopta a robotba
Totocskának zivé kerem,
Volt azér még a világon
Szegimkének egy kizs erem:
Zivott egy kis palenkát,
Megelelte Marenkát . . .
Juhujj! Ez volt az erem.

A jó világ elmulta már:
A pálenka lette drága,
Nem eril mán szegim Janó,
Hiába lesz új nadrága,
Nem iszik tebb pálenkát,
Nem eleli Marenkát . . .
Ej háj! Sag busul magába.

Sanyaró Vendel nyögései.

— A könyves kirakatban olvasom: »Az elmebetegek éti-szonya és műtetése az orrűre-gen keresztül, Hetényi Lpótól.« Szent Isten! Éti-szony! Hát még ilyen nyavalya is létezik?

— Ennek a könyvnek a szomszédja meg a következő tudományos munka: »Az elhizás és gyógyítása, Bruck Páltól.« Csak engem merne kigyógyítani ebből a betegségből Bruck ur, kiánsám a szemét!

— Együtt utaztunk a vasuton a Franczi kollégával, s kettőnknek volt egy bilétánk. Jön a jegyvizsgáló kalauz, s rám rivall, hogy mért nincs

jegy? »Barátom! — szólék hozzá megnyugtatón — nem tudja maga a regulát, hogy minden menetjeggyel 25 kilogramm szabadsúly jár? Hát én vagyok az a szabad súly!«

— Egész ideji termésem egy árpácska a bal szememen.

— Rövidnek a nadrágom rövid. Ha hátulgombolásra igazítottam, a bajuszkámat meg lekapatnám: tán még beállhatnék valami jó zsíros házba éhező iskolásgyermekeknek.

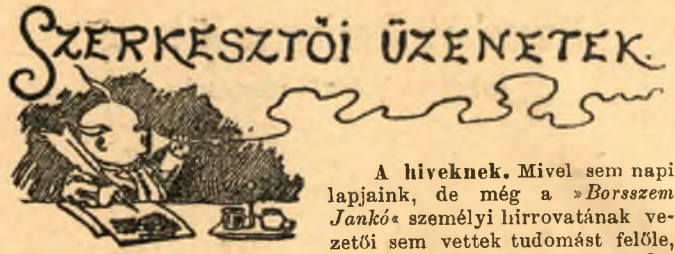
— Panaszkodik a diák szomszédom a rossz koszt ellen. Hát van rossz koszt?

— »Ön irodalommal is foglalkozik?« kérdi tőlem a főnököm. »Hisz egyebet se csinálok«, mondom neki, mint hogy porolgotam az irodalomot.

— Panaszodom a főnökömmek, hogy nincs mit ennem. Azt mondja rá: »mese beszéd.« Ha meg Koroghynak mondom, hogy vacsoráztam, ő is csak azt mondja: »mese beszéd.«

— Mekkora zajt csapnak az ujságok, hogy valaki éhen halt. — Mintha volna abban valami! Nagyobb dolog az, ha valaki éhen él.

— Mégis csak vigan élek. Vérmes reményekkel táplálkozom s aztán rágyujtok egy nótára.

A híveknek. Mivel sem napi lapjaink, de még a »Borsszem Jankó« személyi hírvonatának vezetői sem vettek tudomást felőle,

hogy »Dr. Csicseri Bors jeles epe- és májlaggyógyásznak nyári pihe-nőjéből a fővárosba visszaérkezve, rendeléseit ismét megkezdette« — e helyütt adjuk tudtára lapunk régi irástudóinak s neophitáinak, hogy a jól ismert helyen és időben úgy a szerződések mint a »járólagos« gyakorlat ismét megkezdődött. Et nunc venite ad salutarem undam per sundam bundam. — G. B. Köszönet a voltért a vanért s a leszért. A zsidó csak a másodikért, de a jó szerkesztő mind a háromért ad. — B. H. Nem mulatságosak. — Szulejman. Ha már földet a koporsójára nem hullajthattunk, legalább ne dobjunk röget a sírjára. Értjük be vele, hogy csak a névszerinti magyar állam árvelt meg halálával. A másvilágon, ahol bőségben csörgedezik a csodatevő lourdesi forrásvíz, Lateaux Lojza árnyékában élvezze a mennyei örömeiket, míg mi, itthon felejtett kaján szabadoncok, pulya bujonzok s tunya szabadelvönczök, isten jóvoltából húzzuk tovább az ördög szekerét. — Bolygó. P. B. »igazi 48-as honfi képviselőjelöltsége a belvárosban« nyilván álhir, jobb esetben korai. S így magától esik el meghívása a megüresedett vallás- és közoktatási tárczára. — K. K. Előadott szempontjai meggyőzőek. De épen ön mutatott rá arra a három alakra, melyek mindegyikéből szedett egy vércsöppet, hogy létre hozzon velők egy negyediket. Félő, hogy amazokat anámiába ejtjük, anélkül hogy emebben megpezsdítenők az életet. Minden esetre figyelemre méltó kísérlet s rajta leszünk, hogy ez irányban gyűjtött érdekes megfigyeléseit amazok vérébe elegyítsük, amely transfusio által a régiekbe erősebb pulzust hozhatunk. A rendes órák bármelyikében azonban örömet tehetjük bővebb megbeszélés tárgyává, amire érdemes. — Z. S. Ugy lesz megint amint volt. Mentül előbb lássuk. — W. J. 2. Hátha nem véletlen ama vidéki képes lap címében a sajtóhiba, hanem töredelmes beismerése annak hogy, phonetikus szabad helyesírással, csakugyan »juság«. Az apróságok elseje (és java) már megjelent lapunkban. Újabb kísérlete tán jobban sikerül. — Cleopatra. Tárgya nem napi érdekű, feldolgozása gyarló, írója pedig még nem vezetelt meg eléggé a régi bűneiért. — „Halálzások“. Tollhiba, nem egyéb. Ezért ugyan még nem húzzuk meg a halálharangot. — Cs. P. Mehet! . . . ami azt jelenti, hogy jöhet. Táv-jelző szabadra áll. — Haj Haj. Aj jaj. — Quidam. A »B. U.« szept. 3. címrajza egy égő kötéltánczost ábrázol, s tőlünk kérdezi, valjon az a Polonyi ur arezképe-e? Miért hozzánk fordul e végett? — Szokratesz. Többnyire beválnak. — Lny. Ismét került benne közölhető. — Czinege. Az 1889-ne szóló »Muszáj«-naptárba igtatjuk. Folytassa. — H. J. Még közlés esetén sem vállalkozhatunk külön számok beküldésére. De hát küldeménye nem való a »B. J.«-ba. — „Lulevit“. A »B. J.« nem üz felekezeti, csak magyar politikát. Amennyiben H. ur mégis előbbre valónak tekintí tót eszményeit a magy. állam-eszménél, lesz hozzá vagy róla néhány szavunk. De akkor ne rekedezünk kicsinyes helyi szempontok és érdekek közt, hanem helyezkedjünk magasabbra. Meg egy csöppel több vidámság sem ártana. — V. Gy. Unalmas dolgok. — Egri gy. Tán bizony már meg is jelent nálunk. — F. M. Ne tartogassa otthon a jókat. Mért nem mind olyant küld mint az első? Üdv! — „Uj szeszadó“. Kérjük hozzá a magyarzatot. — Tafa. Az ottani tánczi meghívóban arra kéretik a közönség, hogy fél órával korábban jöjjön és sziveskedjék magát addig »a teremben jól érezni«. Mi részünkről azt kívánjuk, hogy a kedves tatai közönség ezt a maga iránt való szolgálatot terjessze ki a báli termen kívül is. — Muszka J. Nem elmésség nélkül való, de igazságtalan. T. János ép oly okos, mint a milyen erős és méltányos. — B. H. Bár változata az elveszett pápaszemnek, mégis jó tréfa. A »Muszáj« naptárba kerül. — Pécsi. A Lenkei Lajos indulója vidáman lüktető zenemű.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.